

Tjaša Jakop

dr., višja znanstvena sodelavka, ZRC SAZU, Inštitut za slovenski jezik Frana Ramovša, Novi trg 2, SI-1000 Ljubljana
E-pošta: tjasa.jakop@zrc-sazu.si
ORCID: 0000-0002-1299-4431

Opis govora vasi Jelšane

IZVLEČEK

V prispevku je predstavljen krajevni govor Jelšan. Govor dialektologji uvrščamo v notranjsko narečje primorske narečne skupine, ki je po izvoru dolenjsko narečje, prekrito z mlajšimi primorskimi pojavi. Podrobnejše je obravnavano glasoslovje govora, izpostavljene pa so tudi njegove oblikoslovne posebnosti ter besedje, značilno za to območje.

KLJUČNE BESEDE

Jelšane, slovenska dialektologija, jezikovni stik, primorska narečna skupina, notranjsko narečje, narečno glasoslovje, narečno oblikoslovje in narečna leksika

ABSTRACT

THE LOCAL DIALECT OF THE VILLAGE OF JELŠANE

The article presents the local dialect of Jelšane. Classified as an Inner Carniolan (Notranjska) dialect belonging to the Littoral (Primorska) dialect group, it evolved from the Lower Carniolan (Dolenjska) dialect, taking on more recent Littoral features. The contribution provides a detailed presentation of the dialect in terms of its phonology as well as morphological peculiarities and vocabulary, typical of this border area.

KEY WORDS

Slovenian dialectology, language contact, Littoral (Primorska) dialect group, Inner Carniolan (Notranjska) dialect, dialect phonology, dialect morphology, and dialect lexis

Predstavitev krajevnega govora Jelšan

Jelšane so notranjska vas v občini Ilirska Bistrica, ob regionalni cesti Ilirska Bistrica–Rupa, na meji s Hrvaško. Krajevno ime Jelšane, ki je množinsko ime za prebivalce kraja *Jelša ali *Jelše, je izpeljano iz nekdanjega krajevnega imena *Jelša ali *Jelše, to pa iz občnega imena jelša »drevo *Alnus glutinosa incana*«; prvotno pomeni torej »prebivalce kraja Jelša ali Jelše«.¹ Domačini za kraj uporabljajo narečno pojmenovanje *Ju'sa:ne*, prebivalci se imenujejo *Ju'si:əuci*, govorijo pa po *ju'si:əusku*.

Krajevni govor Jelšan spada v notranjsko narečje, ki ga uvrščamo v primorsko narečno skupino.² Notranjsko narečje je po izvoru dolensko narečje, ki je prekrito z mlajšimi primorskimi pojavi, tako da spada danes po slušnem vtsisu in novejših razvojih k primorski narečni skupini.³ Govori se v srednji in zgornji Vipavski dolini (od Ajdovščine, Postojne do Ilirske Bistrice, Divače pa vse do Opčin in Trsta). Govor Jelšan je najjužnejši notranjski govor in meji na čakavsko čiško narečje. Narečno gradivo za Jelšane je avtorica prispevka zbrala v letih 2011–2016. Zbiranje gradiva je potekalo z metodo snemanja prosti govorjenih besedil in z metodo terenske ankete

Narečje ohranjajo tudi mlajše generacije: Katja Bubnič (roj. 1986), ustvarjalka nakita iz naravnih materialov in poldragih kamnov ter voditeljica ustvarjalnih makrame delavnic in delavnic plesa, na domačem travniku (foto: Katja Bubnič, maj 2023).

¹ Snoj, *Slovenski etimološki slovar*, str. 176.

² Logar in Rigler, *Karta slovenskih narečij*.

³ Logar, *Slovenska narečja*, str. 124–125.

po vprašalnici za *Slovenski lingvistični atlas* (SLA). Glavna informatorja sta bila domaćina Miran Udovič (roj. 1942 v Jelšanah) in Katja Bubnič (roj. 1986 v Postojni).

Slovenski lingvistični atlas (SLA) je eno temeljnih del slovenske dialektologije. Danes je v SLA zajetih 417 krajevnih govorov (od tega 337 v Sloveniji, 28 v Italiji, 39 v Avstriji, 2 na Madžarskem in 7 na Hrvaškem); v mreži teh točk oziroma krajevnih govorov imajo Jelšane številko 156 (tj. T156). Sosednje govore je med letoma 1952 in 1958 zapisal in popisal Tine Logar: Podgrad (T153), Trnovo pri Ilirske Bistrici (T155) in Podgraje (T157), leta 1959 pa Jakob Rigler: Hrušica (T152) in Sabonje (T154). V članku bodo predstavljene vse ravnine govora: podrobnejše bodo podane glasoslovne in oblikoslovne značilnosti govora, na koncu pa še nekaj leksikalnih posebnosti ter krajše narečno besedilo.

Glasoslovje govora

Govor pozna le jakostno naglaševanje; tonemska nasprotja so odpravljena. Tudi kolikostna nasprotja so zaradi podaljšanja kratkih naglašenih samoglasnikov v zadnjem ali edinem zlogu odpravljena in nadomeščena s kakovostnimi: naglašeni samoglasniki so lahko samo dolgi; kratki so le nenaglašeni.

Samoglasniki

Samoglasniški sistem dolgih naglašenih samoglasnikov je enoglasniško-dvoglasniški; sestavlja ga 5 dvoglasnikov (*i:ə, e:i, ie:/iä:, uo:/uya:, u:ə*) in 6 enoglasnikov (*i:, e:, ə:, a:, o: in u:*).

- Prikaz izvora dolgih naglašenih samoglasnikov:⁴
- i:* ← stalno dolgi *ī in kratko akutirani **ī-* v nezadnjem besednem zlogu (*k'ri:s*, *'li:ce*, *'si:n*, *s'tri:c*, *s'tri:na*; *'xi:ša*, *ku'ri:tu*, *ug'ni:šće*, *stra'ni:šće*, *'si:lu*, *'zi:la*, *ž'li:ca*; *'si:va*)
← včasih *i po mlajšem umiku naglasa (*'i:ma*, *je 'ži:viiu*)
← v prevzetih besedah (*bu'ti:ga* ‘trgovina’, *fa'mi:lij*, *ku'ši:n* ‘blazina’, *ošta'ri:ja* ‘gostilna’)
  - i:ə* ← stalno dolgi *ē in kratko akutirani **ē-* v nezadnjem besednem zlogu (*'li:ət* ‘led’, *'pi:ət*, *sər'ci:ə*; *u'ši:əs* ‘uh’, *'ži:ənska*)
← stalno dolgi nosni *ē in kratko akutirani **ē-* v nezadnjem besednem zlogu (*i'mi:ə*, *'pi:ət* ‘pet’, *'ri:əp*, *sər'ši:ən*, *'si:əs* ‘šest’; *g'ri:əm*, *t'ri:əsem*, *'vi:əžem*, *'di:ətelā*, *s'ri:əća*, *nes'r'i:əća*, *smo se s'ri:əćali*)
← v prevzetih besedah (*fər'mi:ənta* ‘koruza’)
  - ie:/iä:* ← umično naglašeni in novoakutirani **ē-* (*čä:lu*, *'riä:bra* (I mn.); *'sje:stra*, *'tje:ta*, *'žiä:na*; *je 'nje:sla*, *'tje:be*)

⁴ Po Jakop, *Govor vasi Jelšane*, str. 140–142, z dodanim gradivom iz 2016.

	← stalno dolgi nosni *ē ('piä:ta, ub de'viä:tix; 'mje:xku, 'tje:ški; 'žje:t 'žeti')		('ku:žža 'koža, usnje', 'nu:žga (nov.), 'nu:žsi)
	← nosni *ē- v zadnjem/edinem besednem zlogu ('žjä:t)	u:	← v prevzetih besedah (kan'tu:ən 'vogal')
	← včasih iz *a ('dje:leč)		← stalno dolgi *ū in kratko akutirani *ū- v nezadnjem besednem zlogu (k'lū:č, 'ku:ga, me'xu:r, p'lū:ča, 'u:sta, 'u:stnica; g'lū:x, 'su:x, ta'dru:gi; 'ju:tru, k'lū:ka, k'rū:xa (R ed.); 'ču:dən)
e:i	← v prevzetih besedah (lu'tje:rna)		← *-ū v zadnjem/edinem besednem zlogu ('ju:x 'jug', k'rū:x, u'nū:k)
	← stalno dolgi jat *ě- in kratko akutirani jat *ě- v nezadnjem besednem zlogu (b're:iskva, č're:žvu, k'le:žšče; d've:j, 'le:ip, s'le:ip; 'le:ipu; 'ne:žma (3. os. ed.); 'ce:žsta, 'de:žkla, ku'le:žnu, 'le:žta (R ed. s. sp.), p'le:žve, st're:žxa, 'te:žme, t're:žbux, že'le:žzna; na'sre:žid; 'de:žlale)		← stalno dolgi *ō (g'nu:j 'gnoj', ku'ku:ša 'ko-koš', 'ku:st 'kost', 'lu:pa 'lopa', mu:rje, mu:st, ne'bu:, 'nu:č, 'nu:s, 'nu:žić 'nož', se'nu:, 'su:la 'sola', s'tu: 'sto', 'vu:s, 'mu:j, le'pu:, 'nu:tər, s'ku:zi, p'ruti, 'tu: je b'lū:)
e:	← včasih *-i v zadnjem/edinem besednem zlogu ('ne:č 'nič', 're:t 'rit')		← al ← zlogotvorna *ī in *ī- ('pu:š 'polž', 'su:za, '(v)u:k; 'du:go -a, 'pu:na)
	← včasih nosni *e po pozrem umiku naglasa s končnega kratkega zloga ('je:žik)		← včasih *u po mlajšem umiku naglasa (lahko tudi po naglasni analogiji) ('su:žit, je 'u:ču, so 'ku:pili)
	← e, ki je prišel pod naglas po mlajšem umiku naglasa ('se:nce)		← v prevzetih besedah ('mu:lač 'fant' in 'mu:la 'dekle', 'pu:ňa 'pest', 'šu:štar 'čevljar')
	← v prevzetih besedah ('fe:bra 'vročina', 'ke:tina 'veriga', kant're:ga 'stol')		← *-đ- v zadnjem/edinem besednem zlogu ('də:š, 'pə:s)
a:	← stalno dolgi *ā in kratko akutirani *ā- v nezadnjem besednem zlogu (b'ra:da, gospo:da:r, 'ja:buka (I mn., I dv.), 'la:s, v'ra:t, v'ra:ta; b'ra:ta (R ed.), k'rā:va, 'ma:ma; s'ta:ra, z'dra:va)		← a po mlajšem umiku naglasa s končnega zloga ('kə:de 'kdaj', 'lə:xku 'lahko'; 'pə:rdit 'pr-deti', 's'mə:rdit 'smrdeti')
	← *-ā- v zadnjem/edinem besednem zlogu (b'ra:t)		← včasih naglašeni a ali a v nezadnjem zlogu ('kə:meňe, 'kə:mər 'kamor', 'kə:sno 'pozno, kasneje', s'ta:za)
	← stalno dolgi *ă in kratko akutirani *ă- v nezadnjem besednem zlogu ('da:n, 'la:n, 'ma:x, 'va:s, bu'la:n; 'ma:ša, 'ta:šča)		← včasih kratki naglašeni a v zadnjem/edinem besednem zlogu ('bə:t 'kladivo')
	← včasih *a po umiku naglasa ('za:čnen 'zač-nem', za'ma:šen, 'za:vas 'za vas')		← različni reducirani samoglasniki, ki so prišli pod naglas po umiku naglasa s končnega kratkega zloga ('pə:ršu 'prišel', od d'rə:gdi 'tuječ (od drugod)')
	← v prevzetih besedah ('ca:va:te 'copati', 'ča:ča 'oče', f'rajar 'njen fant' in f'rajarica 'njegovo dekle', štra'ma:c ali štər'tərc 'blazi-na, na kateri se leži', 'va:jku:šnica 'prevleka za blazino', zer'ma:n 'bratranec' in zer'ma:na 'sestrična', ž'la:xta; ū'ku:ru 'temno'; je pa:s'a:lo 'je šlo mimo, skozi, čez')	+ o:r	← zlogotvorna *ī in *ī- ('bə:rke, 'gə:rлу, o'bə:rvu, pə:rsi, pə:rst, s'mə:rt, 'čə:rni (I mn.), 'gə:rbast; je u'mə:ru, se je 'və:rniu)
o:	← *o iz knjižnega jezika ali v prevzetih besedah ('o:špice, 'o:čim, ner'vo:žən; 'fa:čo:u 'ruta', ka'po:t 'plašč, 'no:no, 'no:na; b'jo:ndast, 'čo:rau (slabšalno 'slep'), 'ro:šast 'rdeč')		
	← včasih a v položaju pred -u (zd'rō:u)		
uo:/ua:	← umično naglašeni in novoakutirani *ō- (č'lu:a:vik, 'gu:a:ra, 'kuo:sa, 'ku:a:za, 'nuo:ga, 'nu:a:xət 'noht', 'ua:rəx, 'ua:sa, 'uo:da/ua:da)		Samoglasniški sistem kratkih nenaglašenih samoglasnikov sestavlja 6 samoglasnikov: i, ā, e, a, o in u. Nenaglašeni o prehaja v u v položaju pred naglasom (ku'ku:ša 'kokos', ku'le:žnu, ku'pi:tu, pu'tu:ki (I ed.), gnu'ja: (R ed.); bu'la:n; u'ku:li), najpogosteje pa v izglasiju ('čjä:lu, č're:žvu, 'gə:rlu, 'ma:slu, 'rjä:bru, u'ši:əsu, 'ži:tu; 'be:žlu, 'gə:rdu, 'ja:ku 'zelo', 'ma:lu, 'kə:smu 'po-zno', pre'də:rtu, u'tə:rjenu, se je 'je:žlu, m'la:tilu, su'ši:lu, pre'na:šalu, 'və:rglu, je sfa'le:žlu). V govoru ni mogoče opaziti moderne vokalne redukcije ali pa je zelo šibka (na primer 'ba:čvica 'majhen sod', b'rī:tvica, 'u:stnica; bi'li, 'ku:pili, je po'za:bila, zas'lu:žili itd.).
	← o po mlajšem umiku naglasa ('ua:ku 'oko', 'ua:trək 'otrok'; 'kuo:sit, 'luo:vit, 'uo:pren 'od-prem')		
	← *ō (s'nuo:p, 'uo:na, 'duo:li, 'puo:li (nov.) ali 'puo:tłe (star.))		
	← stalno dolgi nosni *ō ('ruo:ka, 'mu:əka)		
	← v prevzetih besedah (bu'tuo:n 'gumb')		
	← stalno dolgi nosni *ō- in *ō- (k'rū:əx 'krog', 'mu:əš, 'pu:ət, 'ru:əka (nov.), 'ru:əbəc (slabšalno 'usta'), 'zu:əp; 'gu:əba, 'tu:əča, 'nu:ətri)		Pri soglasnikih naletimo na naslednje posebnosti: ⁵
u:ə	← umično naglašeni in novoakutirani *ō-		Gовор pozna mehke soglasnike ā, ī in ē: 'cu:ňa,

⁵ Po Jakop, Govor vasi Jelšane, str. 142–143, z dodanim gradivom iz 2016.

lo'ba:ńa, 'ka:meńa (R ed.), *'ni:va, s'kɔ:dńa* (R ed.), *s'vi:ńa, u'nú:kińa, se 'ža:ńe, 'di:atéla, 'ka:šəl, p'lu:ća, pər'ja:tńi* (I mn.), *š'ku:la* 'luknja, jama', *'ta:łar* 'krožnik', *'ža:kłe* (T mn.); *g'lú:x, se pərpé:łá:, x'ći:, mə:rlić, 'nu:ćnoć, 'pi:će, s'r:ěća, 'su:xić* 'jabolčni krljhi'.

Prehoda *g* > *γ* – kot je značilno za nekatere primorske govore – govor ne pozna (na primer *'gua:ra, 'du:go*), le v izglasju gre končni *-g* > *-x* (*'ju:x* 'jug', *k'rú:əx* 'krog', *p'lú:x* oziroma *p'ló:x* (star.) 'plug', *'ru:əx* 'rog'; *'du:x* 'dolg'); tudi končni *-m* > *-n* (*'ne:jman, pel'ja:n* se, *se'di:n, 'vi:din, ne z'na:n* 'ne vem'; *'vú:lan* pa *k'ra:van, ž'i:vai:lin* (D mn.); *na'su:xin, na'vármin, 'ta:n*); soglasniška skupina *st* > *śt* (na *śt'rú:ki* 'na korusnem storžu', *oś'ri:na*); soglasniška skupina *sk* > *śk* (*śk'ri:ńa*); soglasniška skupina *ść* je ohranjena (*stra:ńi:śće, topo:ri:śće*).

Prvotni soglasniški skupini *tl* in *dl* sta se v opisnem deležniku asimilirali v *I* (na primer *je 'pa:la, p'rie:la, (s)p'lie:la* '(s)pletla', *se je 'je:lu*). Pred vzglasnim *o-* se v govoru pojavi protetični *v-* (na primer *'vo:uća* 'ovca', *'vo:gńa* 'ogenj, R ed.'). Prvotni *j* je ohranjen pred vzglasnim *i-* (*'je:gla* 'igla', *jeg'lí:ca* 'iglica'). Govor pozna prilikovanje soglasnikov po zvenečnosti (na primer *pot'ku:va, 'śi:əzdeset*), ne pozna pa preglasza za palatalnimi soglasniki (na primer *Oś'ta:rjovi*).

Naglas

Naglas ni vezan na določeno mesto v besedi. Naglašeni samoglasniki so samo dolgi, nenaglašeni samoglasniki samo kratki. Govor ne pozna tonemskega naglaševanja; naglas je jakosten, kolikostna nasprotja so odpravljenja.

Med mlajše narečne premike sodijo samoglasniki, ki so prišli pod naglas po umiku naglasa s končnega zloga (*'ua:trák* 'otrok', *'ua:ku* 'oko', *'čre:jiwu* 'črevo', *'kuo:lu, 'puo:krou* 'pokrovka', *p'le:ten, 've:sok* 'visok', *za'ma:šen, 'uo:pren* 'odprem', *'za:čnen, 'i:ma, 'jə:skat* 'iskat(i)', *'kuo:osit, 'luo:vit, 'pə:rnest* 'prinesti', (*ras*)*'kuo:pat, 'sə:gret* 'segreti', *'su:šit, 'za:spat, 'mə:ncat* 'mencati', *'mə:ncau, je 'də:ržau, je 'je:mu* 'imel', *'pə:stiū* 'pustil', *'ra:uňau, 'ži:viu* 'živel', *san se 'u:ču, smo 'ku:pili,*

je po'za:bila, so 'pə:ršli; 'sa:mo 'samo'); tudi predlog potegne naglas na predhodni zlog (*'pə:rnas, 'za:vas* itd.).

Oblikoslovje govora

Samostalniki srednjega spola ohranjajo prvotni spol v ednini (*'čä:lu* 'čelo', *'gə:rlu, 'ju:tru, ku'le:inu, 'me:istu, m'le:iku, ne'bu, 'riä:bru, 'sie:dlu, sto'pa:lu, u'śi:əsū* 'uho'; *'li:ce, 'mu:rje* 'morje', *'pu:łe* 'polje', *'se:nce, 'te:ime* 'teme'), prav tako v množini (*'li:ca, 'ua:kna, 'riä:bra, sto'pa:la, u'śi:əsa*), v dvojini pa so maskulinizirani (na primer *d'va: 'ua:kna*).

Dvojino uporabljajo samo za samostalnike in pridevnike moškega spola; za samostalnike in pridevnike ženskega spola ter za vse glagolske oblike namesto dvojine uporabljajo množino: *d'va: 'dua:bra 'si:na, d'va: ot'rú:ka* toda *d've:ij 'dua:bre 'tiä:te, d've:ij ko'zi:ce, 'mi:dva ži:vi:mo, 'vi:dva ži:vi:ste, smo se poro'či:li* 'sva se poročila'.

Samostalni ženskega spola na *-ev* so iz *u*-jevske sklanjatve prešli v *a*-jevsko (oziroma iz 2. ženske sklanjatve v 1. žensko sklanjatev), kar kaže na težnjo po posploševanju *a*-jevskih končnic, na primer *b're:jskva* 'breskev', *b'r:itva, 'ci:ərkva, pot'ku:va* 'podkev'.

Posebnosti pri sklonih: D ed. m. in s. sp. na *-i* (*b'ra:ti, 'ua:kni*); M ed. m. in s. sp. na *-i* (*pər b'ra:ti, na 'niä:bi* 'na nebū', *po 'nu:si, na 'su:nči, na 'və:rxi, u 'və:rtci* 'v vrteču', *u z'raki*); O ed. o jevske sklanjatve (*-om, -em*) > *-ən* (*səz b'ra:tən, səs st'ri:cən, səz 'gə:rlən, səz v'ra:tən* 'z vratom', *pot ku'le:inən*); R mn. *-ov* > *-u* (*'ne:ima 'pə:rstu* 'nima prstov'); D mn. *o*-jevske sklanjatve (*-om, -em*) > *-ən* (*b'ra:tən, 'si:nən*); O mn. *o*-jevske sklanjatve (*-i*) > *-mi* (*səz ot'rū:cmi* 'z otroki', *səz u'śi:əsmi*).

V mn. sam. m. sp. se je namesto nenaglašene končnice *-je* posplošila končnica *-i* (na primer *b'ra:ti, 'sva:ti*), naglašena končnica pa je ohranjena (na primer *łud'jə* 'ljudje', *las'jə:, zub'jə:*); ne pozna podaljševanja osnove z *-ov-*, značilnega za osrednja narečja (tj. za govore gorenjske, rovtarske in dolenjske narečne skupine), na primer *'si:ni, pər 'si:nix, səs 'si:nmi* 's sinovi'.

Sklanjanje samostalnikov moškega spola:

	I	R	D	T	M	O
ed.	'si:n	'si:na	'si:ni	'si:na ⁶	pər 'si:ni	səs 'si:nən
dv.	'si:na	'si:nu	'si:nən	'si:na	pər 'si:nix	səs 'si:nmi
mn.	'si:ni	'si:nu	'si:nən	'si:ne	pər 'si:nix	səs 'si:nmi

Sklanjanje samostalnikov ženskega spola:

	I	R	D	T	M	O
ed.	k'r:ava	k'r:ave	k'r:vi	k'r:vo	pər k'r:avi	səs k'r:avo
dv.=mn.	k'r:ave	k'r:u	k'r:van	k'r:ve	pər k'r:avax	səs k'r:avami

⁶ Samostalni moškega spola ločijo v T ed. podspol živosti: na primer *'vi:dim si:na : 'vi:dim k'lú:ć*.

V pridevniški sklanjatvi imamo v rodilniku ednine moškega spola pri pripomi -*ega* refleks -*iga* (na primer *dolje:jiškiga*, *ka:ti:əriga*, *'ši:əsti'ši:əzdesetiga*).

V sedanjiški spregatvi se je (kot pri večini govorov primorske narečne skupine) atematska glagolska spregatev pospolila tudi pri tematskih glagolih; namesto -*ta*, -*te* imamo -*sta*, -*ste*: *'de:jlaste*, *g'li:ədaste*, *g'ri:əste*, *'da:ste*, *'vi:diste*, *ži'vi:sste*. Pri glagolih, pri katerih se nedoločnik v knjižnem jeziku končuje na -*sti*, so nekatere nedoločniške oblike nastale analogično po sedanjiški obliki (na primer *'na:jdit*). Uporabljajo tudi predpreteklik, na primer so *b'liti*: *za'čeli*. Glagoli na -*uje* imajo končaj -*eva* (*se približev:va* ‘približuje se’, *so razis'ke:vali*, *so se zadər'že:vali*, *se zmiš'le:va* ‘si zmišljuje’).

Besedje govora⁷

Od besedja prevladujejo neprevzete besede, nastale v kontinuiranem jezikovnem razvoju, na primer:

brada = *b'rā:da* (< psl. *borda ‘brada’),
las = *'la:s* (< psl. *volsb ‘las’),
vrat = *v'rā:t* (< psl. *vortb ‘vrat’),
vrata = *v'ra:ta* (< *vorta, kolektiv od psl. *vorto ‘vrata’, kar kaže na prvotno dvodelnost vrat);
čelo = *'čā:lu* (< psl. *čelo ‘čelo’),
rebro = *'rjā:bru* (< psl. *rebro ‘rebro’),
sestra = *'sjā:stra* (< psl. *sestra ‘sestra’),
črevo = *'c're:ju* (< psl. *cervo ‘črevo’),
lemež = *'le:meš* (< psl. *lemežb ‘lemez’),
nevesta = *ne've:ista* (< psl. *nevěsta ‘nevesta’);
ognjišče = *ug'nī:šče* (< *ognišče ← psl. *ogyb ‘ogenj’),
rit = *'re:t* (< psl. *ritb ‘rit; zadnjica’);
roka = *'ru:ka* ozioroma *'ru:ka* (nov.) (< psl. *røka ‘roka’),
popek = *'pu:ɔ:pøk* (< *pøpøkb ← psl. *pøpø ‘popek’);
ujna = *'u:jna* ‘ujna; od ujca žena ozioroma žena maternega brata’ (< *ujbna ← *ujbnb ‘ujčev’ ← psl. *ujb ‘ujec, materin brat’),
usta = *'u:sta* (< psl. *usta ‘usta’),
mehur = *me'xu:r* (< *měxuřb ← psl. *měxb ‘meh’),
pljuča = *p'lū:ča* (< psl. *plūúa ‘pljuča’);
žrd = *'žə:rt* (< psl. **žb̥rb̥b* ‘drog v plotu’),⁸
smrt = *s'mə:rt* (< psl. **s̥mb̥rb̥b* ‘smrt’).

Prevzete besede

Zaradi dolgotrajnih jezikovnih in kulturnih slovensko-romanskih in hrvaško-romanskih, torej slovensko-italijanskih in hrvaško-italijanskih stikov med prevzetimi besedami prevladujejo romanizmi, ki

⁷ V gradivu so navedene fonetično poknjivjene oblike narečnih leksemov, ki jim sledijo: 1) njihov praslovanski predhodnik ali 2) tujejezični vir. Simbol * pomeni rekonstrukcijo, < ‘se je razvilo iz’, > ‘se je razvilo v’, ← ‘tvorjeno iz’ in ‘xxx’ pomen (po SLA 2.2: 52–58). Viri: ESSJ, SES, SLA 1.2 2011, SLA 2.2 2016.

⁸ Furlan, *O nastanku*, str. 51–52.

pa jih je v primerjavi z ostalimi primorskimi narečji precej manj, na primer:

faš = *'fa:s* ‘butara’ (← it. *fascio*, ben. it. *fasso*, furl. *fas* ‘snop, sveženj’),
febra = *'fa:bra* ‘vročina, mrzlica’ (← it. *febbre* ‘vročina, vročica, mrzlica’),
frmenta = *fər'mi:ənta* ‘koruza’ (← furl. *forment* ‘koruza’),
kareta = *ka'rē:ta*, *ka'rē:tica* ‘ročni voziček z dvema kolosoma’ (← ben. it. *carēta* ‘ciza’),
karjola = *kar'jo:la* ‘samokolnica’ (← ben. it. *cariòla*, it. *carriola* ‘samokolnica’),
korona = *ku'ru:əna* ‘travnik’ (← istr. it. *corona* ‘brežina na terasi med vrstami trt’),¹⁰
kušin = *ku'si:n* ‘blazina’ (← istr. ben. *cussin* ‘blazina, podzglavnik’),
mula = *'mu:la* ‘dekle’ (← it. *mula* ‘(nezakonski) otrok’),
mlec = *'mu:ləc* ‘fant’ (← it. *mulo* ‘(nezakonski otrok’),
porton = *par'tu:n* ‘vhodna vrata’ (← ben. it. *porton*, it. *portone* ‘hišna vrata’),
punja = *'pu:ňa* ‘pest’ (← (ben.) it. *pugno* ‘pest’),
škaline = *ška'lī:ne* ‘stopnice’ (← (ben.) it. *scala* ‘stopnica’),¹¹
šterna = *š'tje:rnna* ‘vodnjak’ (← rom. *cisterna < lat. *cisterna* ‘podzemni prostor, v katerega se steka kapnica’),
zerman = *zer'ma:n* ‘bratranec’ (← ben. it. *zerman* ‘bratranec’),
zermana = *zer'ma:na* ‘sestrična’ (← ben. it. *zermana* ‘sestrična’).

Romanizmi so še: *bu'ti:ga* ‘trgovina’, *bu'tuo:n* ‘gumb’, *ca'va:te* ‘copati’, *fa'čo:u* ‘ruta’, *kan'tu:ən* ‘vogal’, *kant're:ga* ‘stol’, *mi'ze:rija* ‘katastrofa’, *ošta'ri:ja* ‘gostilna’, *štu:rlø* ‘nepremišljen, zaletav človek’, *šku:re* ‘polkne’, *šku'ra:va* ‘tema, ko se približuje nevihta’, *šku:ru* ‘temno’; *je pa'sa:lo* ‘je šlo mimo, skozi, čez’, *vse je na rika'ma:no* ‘okrašeno, nakvačkano’.

Germanizmi so redkejši:

aks = *'a:ks* ← nem. *Achse* ‘os, prema’,
cegel = *'ce:gu* ‘opeka’ ← nem. *Ziegel* ‘opeka’,
ranta = *'ra:nta* ‘deska, letva’ ← bav. nem. *Rante* ‘palica’, nem. *Rante* ‘letva’,
šporget = *'špa:rget* ‘štедilnik’ ← nem. *Sparherd* ‘štědilník’,
štanga = *'šta:ngā* ‘oje’ ← nem. *Strange* ‘drog’,
žlajf, žlajfati = *ž'lajff* ‘zavora’, *ž'lajfat* ‘zavirati’, ← *slifén* ‘brusiti’ (po srvnem. diftongizaciji *i* > *ei* > *ai*).¹²

Germanizmi so še: *d'ra:t* ‘žica’, *'fa:rba* ‘barva’; *'nu:cat* ‘potrebovati’ in *'ri:xtat* ‘urejati’.

⁹ Pirona et al., *Il Nuovo Pirona*, str. 336.

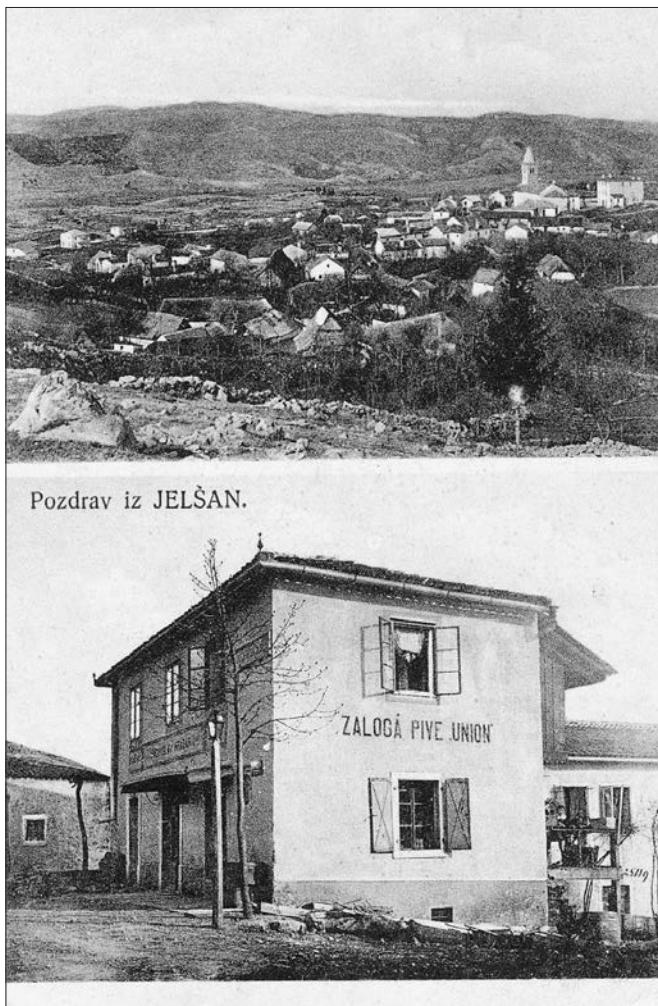
¹⁰ Manzini in Rocchi, *Dizionario storico*, str. 55.

¹¹ Boerio, *Dizionario*, str. 614; Doria, *Grande dizionario*, str. 573.

¹² Bezlaj, *Etimološki slovar slovenskega jezika IV*, str. 461.

Miniaturna stola (kant'rega 'stol') z napisom Jušane na dnu, ki ga je izdelal informator Miran Udovič in ga podaril avtorici prispevka (foto: Tjaša Jakop, avgust 2023).

Razglednica iz Jelšan z gostilno pri Jurčovih; poslana 16. 1. 1917 v Vrbosko na Hvaru. Razglednico hrani Marjan Baša iz Dolnjega Zemona (vir: Facebook stran Jelšane – ko so bile nekoč).

V Trnovem pri Ilirske Bistrici imajo za koruzo na primer iz 1952 podatek oziroma besedo *sirk* (*sîrk*), iz 1984 pa *frmenta* (*før'miænta*); za bratranca imamo iz 1952 slovansko poimenovanje (*bratrânc*), toda *kužina* (*kužîna*) za sestrično, za leto 1984 pa *strnič* in *strnicka* (*'stɔ:rnač* in *stɔ:r'ni:čka*). Za jelšansko *štanga* imamo iz 1952 podatek *oje* (*wojɛ*), iz 1984 pa *šta:nya*. Za štedilnik imamo *šporget* (*ʃpo:ryərt*) in *zlajf* (*žl'a:jf*) za zavoro. Za jelšanski romanizem *korona* (za travnik) imajo v Trnovem leksem *travnik* (*t'r'a:unək*).

Včasih ni jasno, ali gre za prevzem preko germaniske ali preko romanske besede, na primer **štuk** = *štuk* 'strop' ← nem. *Stuck* 'zmes drobnega peska, apnenega mleka, mavca za izdelavo štukatur' / it. *stucco* 'zmes drobnega peska, apnenega mleka in mavča'). V Trnovem pri Ilirski Bistrici je v rabi romanizem **šonfit** (*šonfit*) ← furl. *sofit*, it. *soffitto* 'strop'.

Vidni so tudi vplivi sosednjih čakavskih govorov; na primer

bačvica ('ba:čvica) 'majhen sod', **čača/tata** ('ća:ča/
'ta:ta) 'oče', **čizme** ('ći:zme) 'čevlji', **roba** ('ro:ba) 'perilo', **šuma** ('šu:ma) 'gozd', **krov** ('kro:u) 'streha' (← hrv. *krov* 'streha', toda tudi *st'reixa*); **čorav** ('ćo:rav) 'slabš. slep', prid. **puna** ('pu:na) 'polna', **ja** ('ja:) 'jaz', **ča** ('ća:) 'tja, stran', **jako** ('ja:ku) 'zelo', **več** (več) 'že', *i* 'in'; '*xo:mo se 'pu:zat* 'pojdimo se sankat', **ka:** ('ja: z'n'a:n 'kaj jaz vem', *ne z'n'ajo* 'ne vedo'. V Trnovem pri Ilirske Bistrici imamo na primer **čizme** (ćižme), toda **oče** ('ua:će) in **streha** (*st'reixa*).

V vasi najdemo tudi zanimiva hišna imena, na primer **Oštirjevi** (*Oš'ta:rjovi* ← *ošta'ri:ja* ‘gostilna’ ← it. *osteria*) ali **Dopo labore** (*'Do:po la'vo:re* ‘po delu’ ← it. *dopo lavoro*). Pri napovedovanju časa uporabljajo drugačen način od osrednjeslovenskega: namesto *ob pol desetih* rečejo na primer *ub de'vja:tix in 'po:u* (← it. *alle nove e mezzo*).

Besedilo

Prvi zapis je iz knjige Sabine Pugelj *Vile bîle: dolina Reke od Ilirske Bistrice do Zabič in Hrušice*,¹³ drugi zapis pa je po posnetkih za knjigo v fonetično transkripcijo prepisala Tjaša Jakop;¹⁴ informator je bil Miran Udovič (roj. 1942).

Cesta Dolenje – Jelšane

V samih Jušánah je bla pa – mostá dolenjskiga nej bølu. Tan pør Piéki se je šlu, je še – so vidni sledovi cejste, ki je šla počasi duòli proti Jarku, tøen na približnu istømi mejsti, kømør je must, in se je potem vzdigølu proti Bernardec guôri, naravnost guôri, stara vas, ki grà guôri. Zglièda, da je bil ta must narjen tèkrat, tisoč uósamstu šestišesedesetiga. Prašanje, no – ne bom riéku sigurnu. Ku so to rekonstrukcijo nèrdili veliko ceste, je bla velika rekonstrukcija, so ovinke

¹³ Pugelj, *Vile bile*, str. 302.

¹⁴ Zahvaljujem se Sabini Pugelj za posredovanje posnetka.

sekli in so škarpe šírili i kaj jas znan. In takulé. In v vasi je šla puót odzguôrej h ciérkvi, nej šla skuzi vas naravnost. V prvotni stanji. Puótaje, ne znam katiériga leta, so pa nardili v sami vasi naravnost proti pokopališču. Od severa proti jugu, no. Sedanja pa je već triéta varianta. Ta, ki græ zdej duôla. Tu je triéta varianta, ki græ. In vas se je zmiéram duôli pomikala, vsaka tista, ki je pørsla nova, je šla duôli. Táku.

Miran Udovič, Jelšane 2006.

Jušáne – Jelšane; Piék – domače ime in gostilna v Dolenjah; Jarèk – meja med Dolenjami in Jelšanami

U'sa:mix Ju'sa:nax je b'l'a: pa - mos'ta: do'le:jińska
'ne:j bo'l'u:. 'ta:n pər 'Pi:æk'i se je š'l'u:, je še - so 'vi:dni
sle'do:vi 'ce:ište, ki je š'l'a: po'ča:si 'duo:li proti 'Ja:rku,
'tə:n na prib'li:žnu 'i:stəm'i 'me:isti, 'kə:mər je 'mu:st,
in se je po'te:m uz'di:gənlu proti Bernar'de:t 'guo:ri,
'pu:ət, na'ra:unost 'guo:ri, s'ta:ra 'pu:ət u 'va:s, ki g'r'i:ə
'guo:ri. zg'li:əda, da je 'bi:u 'ta: 'mu:st nar'je:n 'tə:krat,
'ti:soč 'u:əsamstu 'ši:əsti 'ši:əzdesetiga. pra'ša:ňe, 'no: -
ne 'bo:m 'ri:əku si'gu:rnu. ku so 'tu: rekons'tru:kcijo
'nə:rdili ve'li:ku 'ce:ište, je b'l'a: ve'li:ka rekons'tru:kcija
'tu:, so o'vi:ŋke 'se:kli in so š'ka:rpe 'ši:ərl'i i 'ka:j 'ja:s
z'na:n. in ta'ku:le. in u 'va:s je š'l'a: 'pu:ət 'guo:re x
'ci:ərkvi, 'ne:j š'l'a: s'ku:zi 'va:s na'ra:unost. u pər'vo:tni
s'ta:nji. 'puo:tłe, ne z'na:n ka'ti:əriga 'le:ita, so pa nar'di:li
u 'sa:mi 'va:s na'ra:unost proti pokopal'li:šću. od 'severa
proti 'ju:gu, 'no:. se'da:ňa pa je već t'r'i:əta var'ja:nta. 'ta:,
ki g'r'i:ə z'de:j 'duo:la. 'tu: je t'r'i:əta var'ja:nta, ki g'r'i:ə
in 'va:s se je z'mi:əram 'duo:li po'mi:kala, u'sa:ka 'ti:sta,
ki je 'pə:ršla 'no:va, je š'l'a: 'duo:li. 'ta:ku.

Zaključek

Jelšanski govor je – kot ostali notranjski govorji – nekoč spadal v dolenjsko narečno skupino (tudi tu se je razvil diftong *e:i*, na primer *čre:jivu*, *ku'le:ju*, *ne'vejsta*, *sle:ip*, *t're:ibux*), a je zaradi okupacije Italije ter posledično močnega stika in vpliva primorskega narečja prevzelo primorske narečne značilnosti in tako danes spada v primorsko narečno skupino, čeprav ima to narečje v primerjavi z ostalimi v primorski narečni skupini najmanj primorskih značilnosti in najmanj romanizmov.¹⁵

Krajšave in kratice

D = dajalnik, ed = ednina, I = imenovalnik, M = mestnik, m. sp. = moški spol, mn. = množina, nov. = novejše, O = orodnik, prid. = pridevnik, R = rodilnik, s. sp. = srednji spol, SLA = Slovenski lingvistični

¹⁵ Prispevek je nastal v okviru projekta i-SLA – Interaktivni atlas slovenskih narečij (L6-2628, 1. 9. 2020–31. 8. 2023, ARRS in SAZU, <https://isjfr.zrc-sazu.si/sl/programi-in-projekti/i-sla-interaktivni-atlas-slovenskih-narecij>) in programa Dediščina na obrobjih: novi pogledi na dediščino in identitetu znotraj in onkraj nacionalnega (P5-0408).

atlas, star. = starejše, T = tožilnik, ž. sp. = ženski spol; bav. nem. – bavarsko nemško, ben. – beneško, nem. – nemško, furl. – furlansko, hrv. – hrvaško, istr. – istrasko, it. – italijansko, srvnem. – srednjevisokonemško, psl. – praslovansko.

VIRI IN LITERATURA

Boerio, Giuseppe: *Dizionario del dialetto veneziano*. Venezia: Giunti editore, 1856.

Doria, Mario in Noliani, Claudio: *Grande dizionario del dialetto triestino*. Trieste: Il Meridiano, 1987.

ESSJ = France Bezlaj, *Etimološki slovar slovenskega jezika I: A–J*, Ljubljana: SAZU, Inštitut za slovenski jezik (izd.) – Mladinska knjiga (zal.), 1977 (1976); II: *K–O*, Ljubljana: SAZU, Inštitut za slovenski jezik (izd.) – Mladinska knjiga (zal.), 1982; III: *P–S*, dopolnila in uredila Marko Snoj in Metka Furlan, Ljubljana: SAZU – Znanstvenoraziskovalni center, Inštitut za slovenski jezik, Etimološko-onomastična sekcijska (izd.) – Mladinska knjiga (zal.), 1995; IV: *Š–Ž*, avtorji gesel France Bezlaj, Marko Snoj in Metka Furlan, uredila Marko Snoj in Metka Furlan, Ljubljana: SAZU – Znanstvenoraziskovalni center, Inštitut za slovenski jezik, Etimološko-onomastična sekcijska (izd.) – Žaložba ZRC (zal.), 2005; V: *kazala*, izdelala Marko Snoj in Simona Klemenčič, Ljubljana: SAZU – Znanstvenoraziskovalni center, Inštitut za slovenski jezik, Etimološko-onomastična sekcijska (izd.) – Žaložba ZRC (zal.), 2007.

Furlan, Metka: O nastanku slovenskih parov tipa žrd : žrk. V: *Globinska moč besede: red. prof. dr. Martini Orožen ob 80-letnici* (ur. Marko Jesenšek). Maribor: Mednarodna založba Oddelka za slovanske jezike in književnosti, 2011, str. 46–56 (Mednarodna knjižna zbirka Zora, 80).

Jakop, Tjaša: Govor vasi Jelšane (SLA T156) na skrajnjem jugu notranjskega narečja. *Jezikosloveni zapiski* 19, št. 2, 2013, str. 139–147.

Logar, Tine: *Trnovo pri Ilirski Bistrici (T155): Gradivo po upraševalnici za SLA* (rokopis), 1952.

Logar, Tine: *Slovenska narečja*. Ljubljana: Založba Mladinska knjiga, 1993.

Logar, Tine in Rigler, Jakob: *Karta slovenskih narečij*; priredila Tine Logar in Jakob Rigler na osnovi Ramovševe dialektološke karte slovenskega jezika, novejših raziskav in gradiva Inštituta za slovenski jezik ZRC SAZU; svetovalec za narodno mejo V. Klemenčič; izdelal Geodetski zavod SRS, kartografski oddelek; merilo 1 : 350.000; Ljubljana: DDU Univerzum, 1983 (stenski zemljevid). (S ponatisi.)

Manzini, Giulio in Rocchi, Luciano: *Dizionario storico fraseologico etimologico del dialetto di Capodistria*. Rovigno: Centro di ricerche storiche Rovigno, 1995.

Pirih, Alenka: *Govor Trnovega pri Ilirski Bistrici* (diploomska naloga). Ljubljana, 1984.

Pirona, Giulio Andrea in Carletti, Ercole in Battista Corgnali, Giovanni: *Il Nuovo Pirona: vocabolario friulano, aggiunte e correzioni riordinate da Giovanni Frau*. Udine: Società filologica friulana (1935, 1972, 1996), 2001.

Pugelj, Sabina: *Vile bíle: dolina Reke od Ilirske Bistrike do Zabič in Hrušice*. Celje: Celjska Mohorjeva družba: Društvo Mohorjeva družba, 2012 (Žbirka Glasovi, knjiga, 41).

SES = Snoj, Marko: *Slovenski etimološki slovar*. Ljubljana: Modrijan, 2016. Dostopno na portalu Fran.si (<https://fran.si/>).

SLA 1 = *Slovenski lingvistični atlas 1: človek (telo, bolezni, družina)* 1: atlas in 2: komentarji (ur. Jožica Škofic et al.). Ljubljana: Založba ZRC, ZRC SAZU, 2011 (Jezikovni atlasi). Dostopno na portalu Fran.si (<https://fran.si/>).

SLA 2 = *Slovenski lingvistični atlas 2: kmetija*, 1: atlas in 2. komentarji (ur. Jožica Škofic et al.). Ljubljana: Založba ZRC, ZRC SAZU, 2016 (Jezikovni atlasi). Dostopno na portalu Fran.si (<https://fran.si/>).

Snoj, Marko: *Etimološki slovar slovenskih zemljepisnih imen*. Ljubljana: Založba Modrijan, 2009.

S U M M A R Y

The local dialect of the village of Jelšane

The local dialect of the village of Jelšane is one of the Inner Carniolan dialects that belong to the Littoral dialect group. In the article, it is presented at three different levels: phonological, morphological, and lexical. The dialect only uses pitch accent after it has lost quantitative contrasts. In addition, the dialect has preserved the soft consonants č, ī, ñ (e.g., x'či: ‘daughter’, nu:č ‘night’, sri:ča ‘luck’, plu:ča ‘lungs’, ka:ščel ‘cough’, šku:la ‘hole, pit’, ta:člar ‘plate’, lo:ba:ňa ‘skull’, ni:va ‘field’, svi:na ‘pig’). Whereas neuter nouns keep the original gender in the singular (e.g., gčrili ‘throat, n sg’, me:stu ‘town, place, n sg’, u:šč:čsu ‘ear, n sg’) and the plural (e.g., ua:kna ‘windows, n pl’, u:šč:čsa ‘ears, n pl’), they are masculinized in the dual (e.g., d'va: ‘uo:kna ‘two windows, m du’). The dual form is only used with masculine nouns and adjectives; with feminine nouns and adjectives as well as all verb forms, the plural is used instead of the dual (e.g., d've:i 'dua:bre 'tjä:te ('two good aunts, f pl'); smo se poročili ('we (two) got married')). A notable part of its vocabulary consists of borrowings, especially Romanisms (e.g., butiga ‘shop’, frimenta ‘corn’, kušin ‘pillow’, škaline ‘stairs’, zerman ‘cousin’, and zermana ‘female cousin’).